

Bi-zony mon-dom nek-tek, ha-son-ló ö-röm lesz Is -ten an-gya-la- i közt,

egy meg-té-rő bú-nös mi-att. (5.t.) † *

Boldog, akinek megbocsáttatik gonosz/sága, * és akinek befe/dettek bűnei. Boldog ember, kinek az Úr nem tudja be /vétét, * sem lelkében /családrtság nincsen. **Ant.** Némán hallgattam, és megavultak /csontjaim, * majd egész nap /kiáltoztam. Mert reám nehezedett éjjel és nappal a te /kezed, * ellankadt erőm a /nyár tűzében. **Ant.** Vétkemet megvallottam /néked, * és gonoszságomat /el nem rejtettem. Te vagy oltalmam, a szorongatásból kimentesz /engem, * és körülveszel a szabadulásnak /örömeivel. **Ant.** Értelmet adok neked, és megtanítlak téged az útra, hogy /azon járj, * rajtad /nyugtatom szememet. Sok a bűnös /ostora, * az Úrban bizót pedig körülveszi /az irgalom. Vigadjatok az Úrban, és ujjongjatok, ti /igazak, * legyen dicsőség nektek mind, / igaz szívűek!

D.U. 164

1. Imádlak, nagy Istenség, Test s vér, titkos, mély Szentség, leborulva. Itt van, Isten s emberség, véghetetlen nagy Fölség! földáldozva. 2. Üdvözlégy, te szent manna, ennél többet ki adna? Nincs mód benne; Ez az égi nagy Jóság, a teljes Szentháromság nagy kegyelme. 3. Szent testével így táplál, hogy ne ártsón a halál, mily kegyesség! Szent vérével harmatoz, így szelidít magához ez Istenség. 4. Szállj le hozzám, szent Kenyér, jöjj, ártatlan, drága Vér, szánd lelkemet! Bár hajlékom nem méltó, elég Tőled csak egy szó; vedd szívemet.

D.U. 166

1. Krisztus teste és szent vére, angyaloknak étele, elevenen van itt jelen a kenyér és borszínben. **R: Boruljunk le, s megrendülve imádjuk e Fölseget, az Oltáriszentséget!** 2. Bár e csodát, hitünk titkát, elménk föl nem foghatja, de biztosít az igaz hit, melyre Jézus taníta. **R.)** 3. A keresztfán haldokolván rejtett csak az istenség, itt elrejtve és elfedve istenség és emberség. **R.)** 4. Orvosságát, tisztulását lelkünk itt feltalálja, e nagy Szentség az üdvösség bőséges kútforrása. **R.)** 5. Szelid Bárány! A keresztfán áldozatunk Te lettél, és ezáltal szent Atyáddal nekünk békét szerezte. **R.)**

D.U. 187 // 1.Győzelemről énekeljen napkelet és napnyugat, millió szív összecsengjen, magasztalja az Urat! Krisztus újra földre szállott, vándorlásunk társa lett, mert szerette a világot, kenyérszínbe rejtezett. **R: Krisztus kenyér s bor színében Úr s Király a föld felett, Forrassz eggyé békességben minden népet s nemzetet!**

2. Egykor értünk testet öltött, kisgyermekként jött közénk, a keresztfán vére ömlött váltságunknak béreként. Most az oltár Golgotáján újra itt a drága vér, áldozat az Isten-Bárány, Krisztus teste a kenyér. **R.)** 3. Zúgjon hát a hálaének, szálljon völgyön, tengeren, a szeretet Istenének dicsőség és üdv legyen! Az egész föld legyen oltár, virág rajta a szívünk, minden dalunk zengő zsoltár, tömjénillat a hitünk. **R.)** 4. István király árva népe, te is hajtsd meg homlokod, borulj térdre, szórd elébe minden gondod, bánatod! A kereszt volt ezer éven reménységed oszlopa, most is Krisztus jele legyen jobb jövődnek záloga. **R.)**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 360

1. Áldj meg minket, Jézus, kik itt egybegyűltünk, - a te áldásodban, kérünk, legyen részünk, - ajándékok közzéld bőven velünk. Ne hagyj minket, híveidet, - szentség nélkül világból kimúlni. 2. Ó, áldott Szűzanya, mennyei szép rózsa, - boldog mennyországnak drága gyöngyvirága, - bűnösöknek édes szószólója. Vigyázz reánk, édesanyánk, - angyaloknak kegyes Királynéja! J.D.

ÉVKÖZI 24. VASÁRNAP

Az Ószövetségben jogos önvédelemnek számított, ha valaki az őt ért jogtalanságot megtorolta. Egyre kellett csupán ügyelnie, hogy a megtorlásban ne lépje túl a megengedett mértéket. Ez a mérték így szólt: szemet szemért, fogat fogért (Kiv 21, 24). Ezzel szemben Jézus az ő követőitől azt kívánja, hogy mondjanak le a megtorlásról és szívből bocsássanak meg embertársaiknak. Jézus szeretetből vállalta értünk a szenvedést. Hálából mi is készségesen hordozzuk vele és érte életünk keresztjeit. Ahogy Szent Pál írja: *Nektek az a kegyelem jutott, hogy ne csak higgyetek Krisztusban, hanem szenvedjétek is érte.* (Fil 1. 29) Hányszor rászolgált már az emberiség arra, hogy Isten megbüntesse, sőt eltörölje a föld színéről. Mindig akadt azonban egy-egy közbenjáró, aki Istent engesztelte, a népet pedig bűnbánatra figyelmeztette. Áldott legyen az Isten, aki mindig új lehetőséget adott arra, hogy új életet kezdjünk.

Urunk, mindenség teremő és gondviselő Istene, tekints reánk, és engedd megéreznünk irgalmas jóságodat, hogy egész szívvel szolgáljunk neked. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK	
A Év	Sir 27, 30-28,7 / Róm 14, 7-9 / Mt 18, 21-35 // B Év Iz 50, 5-9a / Jak 2, 14-18 / Mk 8, 27-35
C Év	Kiv 32, 7-11. 13-14 / 1 Tim 1, 12-17 / Lk 15, 1-32

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 143

1. Kegyes szemmel nézz ránk, édes Istenünk, - akik szívvel, ajkkal áldunk, tisztelünk. Kegyelmednek árját áraszd ránk, - s légy mindenkor édes jó Atyánk!
2. Légy áldva az égben és a földtekén, - ameddig csak élek, dicsőítlek én. Mindörökre engedd zengenem: - hála néked, édes Istenem!
3. Ajándékul néked mit adjon híved? - Hisz az égben s földön minden a tied! Ez áldozat nekünk mindenünk, - ezt fogadd el tőlünk, Istenünk!
4. Téged illet, Isten, mindenek felett, - a dicséret, áldás és a tisztelet! Azért zengje folyton énekünk: - nagy vagy, jó vagy, szent vagy, Istenünk!

INTROITUS: D.U. 394 (147b) DA PACEM Sirák 36, 18 / 121. zs. 1-2. 7

A béke: a rendből jövő nyugalom, Isten legnagyobb földi ajándéka. Rend és béke Isten és ember között, rend és béke az emberi lélekben, rend és béke ember és ember között, rend és béke ember és természet között. Ezt ígérték az Újszövetség áldásaként a próféták, s ezt kéri most az új Izrael, az Egyház, az ő fiainak a szentmisében. De nemcsak kéri, hanem adja is: itt állunk a templom küszöbén, a szentmise bőségesen ontja kegyelmeket. A templom egyben a mennyország küszöbe, ahol teljessé válik a béke, ahol megvalósul az igazi „Béke Városa” (= Jeru-Salem)

Adj bé-két azoknak, kik reád vár- nak, hogy igazmondóknak

bi-zo-nyul-ja-nak pró-fé-tá-id! Hallgasd meg, U-ram, szol-gá-dat,

s né-ped-nek, Iz-ra-el-nek kö-nyör-gé-sét. (1.t.) *

Vigadtam, mikor azt mondták /nékem: * Fölmegyünk az Úr há/zába! Itt állnak immár /lábaik * csarnokaidnak küszöbén, ó Jeru/zsálem! A te erős falaid közt honoljon /békesség, * és magas tornyaitban legyen mindig /bőség! **Ant.** Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek. Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. / Ámen.

GRADUALE: D. U. 394/ 1 *LÆTATUS SUM* 121. zs. 1-2. 7

Amikor most feljöttünk az Úr házába, s neki az Isten gazdag áldásait kívánjuk, egyben annak az Örök „Feljövetnek” előképét ünnepeljük, amikor majd az égi Jeruzsálem csarnokaiban állhatnak lábaink, annak békéjét és bőséget élvezhetjük.

R.) Vigadtam, mikor azt mondották nekem: * Fölmegyünk az Úr házába!

V. 1) Itt állnak immár lábaink * csarnokaidnak küszöbén, ó Je/ruzsálem!

Fölmegyünk ...

V. 2 A te erős falaid közt † honoljon békesség, * és magas tornyaidban legyen min/dig bőség! **Fölmegyünk ... Vigadtam...**

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörlésre hajlik szíve. 102.zs. 8a.v.

B Az Úr színe előtt járok, * az élők földjén. 144.zs. 9.v.

C Felkelek és útnak indulok, * Atyám házába térek. Lk 15,18.v.

ALLELUIA: *TIMEBUNT GENTES* 101. zs. 16.

V. Félik majd a népek a te nevedet, Uram, * dicsőségedet a föld minden királya tiszteli.

A Jézus mondja: † Új parancsot adok nektek, * szeressétek egymást, amint én szeretlek titeket. Jn 13, 34

B Nincs másban dicsekvésem, mint az Úr keresztjében, † általa a világ megfeszítettett számomra, * és én a világ számára. Gal 6, 14

C Isten Krisztusban kiengesztelődött a világgal, * és ránk bízta a kiengesztelődés igéjét. 2Kor 5, 19

OFFERTORIUM: G. H. 367 *SANCTIFICAVIT MOYSES* Kiv 24, 4.5. 12.15.16: 33, 18. 20-23

Mint az áldozatot bemutató Mózesnek, úgy nekünk is megjelenik a szentmisében, bár láthatatlanul, de nem kevésbé valóságosan maga a megközelíthetetlen Isten.

Az alábbi offertoriumnak egyetlen, összetett verzusa van, melynek minden szakaszát az utolsó szótag következő motívumával fejezzük be:

melyet nem követ visszatérés. Kivétel az utolsó szakasz, mely

a rendes dallammal visszavezet a repetendához.

Oltárt szentelt Mózes az Úrnak, - és egészen eléggő áldozatot ajánlott fel rajta, + és véres áldozatot áldozott, - és edességes alkonyati illatáldozat/tot az Úrnak, *

R.) Izráel fiainak szí/ne előtt.

V.) Szólott az Úr Mózeshez, mondván: + Jöjj fel hozzám Sí/na hegyére, † és állj meg annak csúcsán!

Fölkelve Mózes fölment a hegyre, - ahová megparancsolta neki /az Isten: † és leszállott hozzá az Úr felhőben, - és megállott az ő színe előtt.

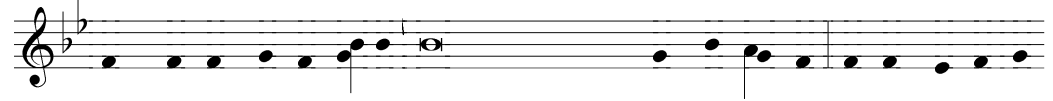
Látván Mózes, leborulva imádta őt és mondta: Kérlek, Uram, engedd el a te néped/nek bűneit! † És mondta neki az Úr: - Beszéded szerint teszek velük.

Könyörgött Mózes az Úrhoz, és így szólt: + ha kegyelmet találtam színed előtt, † mutasd meg nekem nyíltan magadat, és hadd lássalak téged!

És beszélt hozzá az Úr, mondván+ Nem lát meg engem senki ember, úgy, hogy élve maradjon, † de te légy ott a szikla ormán, és betakar téged a jobbom, † míg nem átmegyek.

És átmegyek elveszem a kezemet, - és akkor meglátod dicsőséget: + arcomat azonban nem fogod látni, †
mert én vagyok az Isten, aki csodákat teszek a /földön. **R.)**

COMMUNIO: D.U. 394/ 2 *TOLLITE HOSTIAS* 95.zs. 8.9.v. / 95. zs.

Hoz-za-tok ál-do-za-tot, s lépjete be az ő csar-no-ká-ba, i-mád-já-tok az

U- rat szent haj-lé-ká- ban. (3.t.) † *

(Istenünk, szereteted a mi nagy kincsünk, * szárnyad árnyékában nyernek oltalmat az emberek. 35. zs. 8) Énekeljete az Úrnak új éneket, * énekelj az Úrnak, mind e/gész föld! Énekeljete az Úrnak és áldjátok az ő nevét, * hirdessétek napról napra az ő szabadí/tását. **Ant.** Hirdessétek a pogányok között az ő dicsőségét, * minden népek között az ő csodáit! Mert nagy az Úr és igen dicséretes, * félelmetes minden istenek /fölött. **Ant.** Mert a pogányoknak minden istenei üres démonok, * az Úr pedig az egeknek Alko/tója. Méltóság és szépség az ő színe előtt, * hatalom és ékesség az ő szenté/lyében. **Ant.** Adjátok az Úrnak, népek családjai, † adjatok az Úrnak dicsőséget és tiszteletet, * adjatok az Úrnak, az ő nevének dicsé/retet! Vigadjanak az egek és örvendezzen a föld, † zengjen a tenger és annak teljessége, * örüljenek a mezők és mind a benne /valók! **Ant.** Akkor ujjongjanak az erdőknek minden fái, † az Úr színe előtt, mert eljött, * mert eljött a földet /itélni. Megítéli a földkerekséget igazságban, * és a népeket igaz/mondásban. **Ant.**

B / COMMUNIO: *QUI VULT VENIRE* Mt 16, 24 / Mk 8, 34 / Lk 9, 23 / 33. zs.

A-ki u-tá-nam a-kar jön-ni, ta-gad-ja meg ön-ma-gát, vegye föl keresztjét

és kö-ves-sen en-gem. (1.t.) *

Áldom én az Urat minden /időben, * az ő dicsérete min/denkor ajkamon. Az Úrban dicsekszik az én /lelkem, * hallják meg ezt a szelídek és /vigadjanak. **Ant.** Magasztaljátok az Urat /énvelem, * és dicsóítsuk mind együtt /az ő nevét. Kerestem az Urat, és meghallgatott /engem, * és minden háborúságomból kira/gadott engem. **Ant.** Járuljatok hozzá, és megvilágosultok /nála, * és a ti órátok /meg nem szégyenül. E szegény is kiáltott, és az Úr meghall/gatta őt, * és minden háborúságából /megmentette őt. **Ant.** Jertek, fiaim, és hallgassatok /engem, * az Úr félelmére tanít/lak titeket. Tartóztasd nyelvedet a /rossztól, * és ne szóljanak hami/sságot ajkaid. **Ant.** Fordulj el a rossztól és a jót /cselekedd, * keresd a békét /és azt kövessed! Megőrzi az Úr az ő szolgáinak /lelkét, * és nem csalódnak, kik ő/benne bíznak. **Ant.** Ott táborozik az Úr anyala az istenfölök /körül, * és megszaba/dítja őket. Ízleljétek, és lássátok, hogy milyen édes /az Úr, * boldog az az ember, ki ő/benne bíz. **Ant.**